

KATEDRÁLNY INFOLIST

9. – 15.2.2009

Liturgický kalendár:

Utorok	10.2.	Sv. Školastiky, panny	Lub. spom.
Streda	11.2.	Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej	Lub. spom.
Sobota	14.2.	Sv. Cyrila, mnícha, a sv. Metoda, biskupa, Spolupatrónov Európy	Sviatok
Nedeľa	15.2.	6. Nedeľa v Cezročnom období	

Rekolekcie kňazov

V **pondelok, 9. februára 2009** sa uskutočnia rekolekcie kňazov dekanátu Banská Bystrica – Katedrála vo farnosti Banská Bystrica – Belveder. Svätá omša bude v kostole Božieho milosrdenstva o **9.⁰⁰ hod.**

Preto sv. omša o 8.³⁰ hod. v Katedrále nebude.

Blízka príprava na manželstvo

Mladých ľudí, ktorí chcú prijať sviatostné manželstvo v tomto roku alebo v budúcnosti, pozývame na kurz blízkej prípravy na manželstvo v Centre pre rodinu, ktorý sa bude konať **počas pôstu 2009 - 28. 2. , 7. 3. a 14. 3. 2009.**

Prihlásiť sa môžete na tel.č. 048 472 02 21, resp. SMS 0915 973 985 , osobne v Centre pre rodinu, alebo na www.rodinabb.sk/aktivity/kurzy/pripravy-na-manzelstvo

Svätec týždňa

Sv. Školastika (480?-547)

Bola rodnou sestrou sv. Benedikta z Nurzie v strednom Taliansku. Už od detstva sa zasvätila Bohu. Neskôr viedla ženské kláštory, podobne ako jej brat mužské. V posledných rokoch svojho života sa usadila v blízkosti kláštora Monte Cassino, kde pôsobil jej brat. Často sa stretávali na duchovné rozhovory. Pár dní pred svojou smrťou Školastika žiadala Benedikta, aby u nej zostal čo najdlhšie. Keď chcel už odísť, Školastika poprosila o Boží zásah. Hneď začala prudká búrka, takže Benedikt musel ostať u nej, aby tak pokračovali v duchovnom rozhovore celú noc. Ráno sa rozišli. O tri dni mal Benedikt videnie, v ktorom duša jeho sestry vystupovala v podobe holubice do neba. Poslal bratov mníchov, aby priniesli mŕtve telo jeho sestry do kláštora, kde ju pochovali. O niekoľko rokov zomrel i Benedikt. Telá oboch svätých súrodencov sú pochované pod hlavným oltárom montecassinskej baziliky.

ROK SV. PAVLA

28.06.2008 – 29.06.2009

Milí priatelia!

Po nepríjemnom, ale možno povedať aj potrebnom a užitočnom spore v Antiochii, Pavol cíti potrebu navštíviť tých, ktorým pred niekoľkými rokmi ukázal cestu ku Kristovi. Ako vyzerala príprava na cestu a čo ju charakterizovalo, spoznáme v dnešnej kapitole.

Zároveň ponúkame aj rozpis čítaní na 6. kalendárny týždeň.

Druhá misijná cesta

Keď sa situácia v Antiochii skonsolidovala, Pavol prišiel s návrhom navštíviť komunity, ktoré založili počas predchádzajúcich misionárskych aktivít. Cíti zodpovednosť za tých, ktorých priviedol ku Kristovi a chce vidieť reálny stav, v ktorom sa komunity ním založené nachádzajú: *Vráťme sa a ponavštevujme bratov, ako sa majú, po všetkých mestách, kde sme hlásali Pánovo slovo.* (Sk15,36)

Barnabáš s jeho návrhom súhlasí, až na ten detail, že chce so sebou opäť vziať Jána Marka, ktorý od nich odišiel na prvej ceste, s čím Pavol rozhodne nesúhlasí: *Ale Pavol usúdil, že netreba brať takého, čo od nich z Pamfýlie odišiel a nešiel s nimi pracovať.* (Sk15,38)

Nepoznáme presný dôvod, ktorý viedol k tak radikálnemu rozhodnutiu, že sa dvaja misionári rozdelili. Niektorí považujú za tento dôvod predchádzajúci rozpor medzi Pavlom a Petrom v Antiochii, keď sa v Gal 2,13 spomína, že aj Barnabáš sa nechal strhnúť správaním Petra, čo by znamenalo, že Barnabáš sa pridal na stranu tých od Jakuba. Zdá sa, že v prípade Antiochie Barnabáš skôr zvolil opatrný postoj Petra než rózne stanovisko Pavla, ktorý považoval taký postoj za pokrytectvo. Iní poukazujú, že v osobe Pavla a Barnabáša sa stretli dve výrazné postavy, ktoré istý čas boli spolu, ale potom potrebovali pracovať autonómne, ak chceli, aby sa evanjelium cez ich osoby účinne prejavovalo.

Zhodovalo by sa to aj v prípade Jána Marka, ktorý je tradíciou považovaný za učeníka Petra. Pavol dôveroval Barnabášovi, ale nedôveroval Jánovi Markovi, ktorý asi zdieľal postoj Petra a nie pozíciu Pavla voči uzneseniam koncilu v Jeruzaleme.

Barnabáš odchádza s Jánom Markom na Cyprus a to je posledná správa, ktorú nám Skutky apoštolov dávajú o cirkevných komunitách na Cypre. Rovnako aj Barnabáš „zmizne“ z dejín a ďalšie informácie nájdeme už len v legendách. Apokryf s názvom *Skutky Barnabáša* z 5. stor. po Kr. hovoria o Barnabášovom pôsobení na Cypre a o jeho smrti ako dôsledku konania Barjezusa, ktorého Pavol urobil nemým pri prvej ceste (porov. Sk 13,6-11).

Rozchod s Barnabášom nebol pre Pavla určite ľahký. Bol to práve Barnabáš, ktorý ho vyhľadal v Tarze a priviedol do Antiochie.

Niekedy v roku 50 po Kr. si Pavol zobral na svoju cestu nového spoločníka – Sílasa a začína druhú misijnú cestu. Z Antiochie sa vybral do kraja Cilícia a odtiaľ do Derbe, Lystry, Ikonía a Antiochie v Pizídií, teda do miest, ktoré navštívil na prvej misijnej ceste. Zdá sa, že spor v Antiochii a neskôr aj udalosť s Barnabášom mali vplyv na celkový charakter Pavlových ciest, ktoré nadobudli široké horizonty a stali sa ohlasovaním evanjelia *až po hranice sveta*. Veď na druhej misijnej ceste Pavol prešiel približne 5000 km. Na rozdiel od prvej cesty si Pavol nezvolil cestu morom, ale po súši.

Zdroj: František Trstenský, *Na ceste do Damasku*
(spracoval - jk-)

Prečítať pavlovské listy za rok...

Rozpis na 6. týždeň:

09.02. Gal 3,1-5

10.02. Gal 3,6-9

11.02. Gal 3,10-14

12.02. Gal 3,15-18

13.02. Gal 3,19-22

14.02. Gal 3,23-29

15.02. Gal 4,1-7

Predstavujeme

Dnes pokračujeme v predstavovaní rehoľných komunít, ktoré žijú a pôsobia v našej farnosti. Spoznali sme už sestry Congregatio Jesu a sestry Dominikánky. Dnes sa nám predstavia sestry, ktoré poznáme ako Vincentky.

Vznik Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul

Spoločnosť dcér kresťanskej lásky založil svätý Vincent de Paul a svätá Lujza de Marillac v Paríži v roku 1633. Sv. Vincent de Paul videl veľkú duchovnú a materiálnu biedu svojej doby, preto založil najskôr Spolky kresťanskej lásky, do ktorých zapájal aj dámy z vyšších spoločenských vrstiev. K pánu Vincentovi prišla odvážna deva Margita Naseau a ponúkla svoje schopnosti pre službu z lásky k Pánu Bohu. Čoskoro sa k nej pripojili aj ďalšie obetavé dievčatá. Sv. Vincent zveril toto malé spoločenstvo do starostlivosti Lujzy de Marillac, ktorá už vypomáhala pri jeho dielach. Dňa 29. novembra 1633 svätá Lujza prijala prvých šesť dievčat do vlastného domu na formáciu pod vedením pána Vincenta, ktorý chcel, aby sa tieto jednoduché devy stali celkom obetovanými Bohu pre službu chudobným. Dátum 29. novembra 1633 sa zapísal do dejín Spoločnosti dcér kresťanskej lásky ako deň jej vzniku. Sv. Vincent chcel, aby jeho sestry žili mimo klauzúry, aby mohli slúžiť chudobným v ich domoch. Je to Spoločnosť apoštolského spoločného života s jednoduchými sľubmi. Parížsky arcibiskup kardinál de Retz potvrdil novú Spoločnosť roku 1655 a potom pápež Klement IX 6. júna 1688 ju definitívne schválil. Spoločnosť slúži v duchu svojej charizmy v zmysle hesla „Caritas Christi urget nos!“ (Láska Kristova nás pobáda). Spoločnosť má misionársky charakter a je rozšírená vo všetkých kontinentoch sveta. Organizačne je rozdelená na 81 provincií s počtom 23 120 členiek. Sestry slúžia chorým každého veku a to telesne a duševne, ako aj postihnutým (drogy, alkohol, AIDS). Starým a opusteným ľuďom, bezdomovcom, emigrantom, väzňom. Deťom, mládeži (katechizácia, jasle, školy, letné tábory, mariánske družiny). Pre službu chudobným vznikli aj laické spoločenstva a to Medzinárodné združenie spolkov kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul a Spolok sv. Vincenta de Paul, čiže Konferencie sv. Vincenta. Sv. Vincent v r. 1625 založil aj Misijnú spoločnosť pod menom lazaristi alebo vincentíni. Spoločnosť dcér kresťanskej lásky ma veľkú úctu k Panne Márii cez medailu ktorú zverila novice Kataríne Labouré v roku 1830, keď mala videnie v kaplnke Materského domu v Paríži, na rue du Bac 140. Kaplnka Panny Márie Nepoškvrneného počatia uprostred Paríža sa stala strediskom modlitieb pútnikov z celého sveta, akoby malými Lurdami.